

Ištikimas minimalistinei estetikai

IŠPAŽINIMAI

Kupiškio viešojoje bibliotekoje gegužės 3 dieną atidaryta panevėžiečio dailininko grafiko ir tapytojo Artūro Stančiko tapybos darbų paroda.

Jis – Lietuvos dailininkų sąjungos narys.

Yra surengęs nemažai personalinių, dalyvavęs daugiau nei 100 grupinių parodų.

Prieš pat parodos atidarymą pasikalbėjome su menininku apie kūrybinius ieškojimus, sąsajas su Kupiškio.

Jurga BANIONIENĖ

Artūrai, ar Kupiškyje savo darbus jau esate pristatę, ar tai bus pirmas kartas?

Savo kūrybą čia eksponuoju pirmą kartą, bet Kupiškyje turiu šaknų. Mano tėvas Vytautas Stančikas kilęs iš Kupiškio rajono.

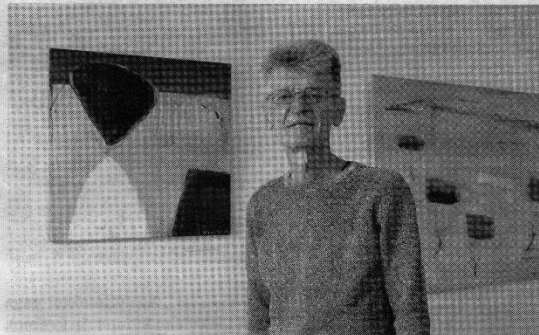
Prie Šepetos buvo toks Bukėnų kaimas. Dabar jo nebėra, numeliuorotas. Iš septynių sodybų keturios buvo Stančikų, bet visi jie ne giminės.

Matyt, populiarį pavardę. Kupiškyje palaidoti ir seneliai, vaikystėje nemažai laiko praleista kaime. O motina kilusi iš Rokiškio, visai netoli.

Surengti parodą mane pakvietė Kupiškio viešosios bibliotekos direktorius Algirdas Venckus. Sutikau. Parodų per gyvenimą turėjau tikrai daug, bet ne visada jas reikia rengti tik didmiesčiuose.

Papasakokite apie šioje parodoje pristatomą savo kūrybą.

Rodau tik nedidelę darbų dalį. Parinkau abstraktius peizažus, viendesnius darbus, nedidelio formato, nes kitaip neleidžia erdvė. Mano kūryboje dominuoja gamta ir aplinka, kurioje gyvenu, kurią

Kupiškyje pirmą kartą savo kūrybą pristatė dailininkas Artūras Stančikas.

perfrazuoju. Gamta pirmiausia, nes mėgstu ją, stengiuosi, kai tik turiu laisvo laiko, praleisti gamtoje, patinka žuvauti.

Mano tapyba – minimalistinė, yra toks posakis, kad mažai yra daug. Jei galima pasakyti per mažai, stengiuosi taip ir daryti. Žiūrovas prikurs pats, ko jam trūks.

Apie ką stengiatės kalbėti savo kūriniuose?

Stengiuosi atspindėti mažą žmogelį. Pirmiausia tą vaizdinį, objektą perleidi per save. Renki medžiagą visur važiuodamas ir perdirbi ją. Kiekviename darbe turi būti mintis, jei tik gražus peizažas, nuotrauką gali pasidaryti. Menininkas vis tiek perfrazuoja, perdirba.

Esate ne tik tapytojas.

Tapyba – labai plati, gali daug per drobę pasakyti, bet ne vien ją užsiiminėju, prieš maždaug dešimt metų pradėjau daryti įvairius objektus iš degtukų, plunksnų, keramiką jungiu su medžiu, nes vien tapyti atsibostų. Pradžioje buvo vien grafika.

Kur semiatės įkvėpimo, idėjų?

Kaip ir minėjau, gamtoje. Čia gali labai daug atrasti. Esu vienišius, man būti vienam yra gerai, pasiimu spiningą ir galiu puikiai praleisti laiką, važiuoju į sodybas pas draugus.

Kodėl pasirinkote būtent menininko kelią?

Taip susiklostė. Turėjau pasirinkti turbūt biologiją, nes nuo mažų dienų domėjausi paukščiais, ornitologija, dabar – tik mėgėjiškai. Mama visą gyvenimą dirbo J. Švedo muzikos mokykloje, yra dainavusi Kauno operetėje. Gal genai. Aš baigiau Šiaulių pedagoginio instituto Dailės fakultetą, tais laikais į akademiją įstoti būdavo labai sunku.

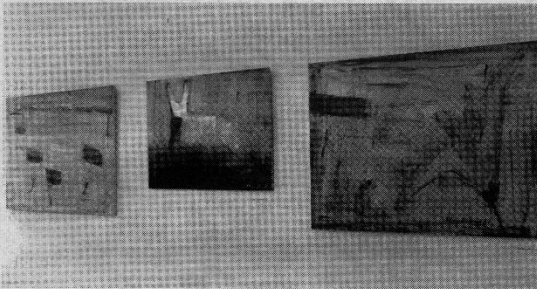
Ar užsiimate tik kūryba?

Dirbu Panevėžio miesto dailės galerijoje edukatoriumi, vedu vaikams, suaugusiems užsiėmimus. Vien iš kūrybos gyventi būtų sunku. Anksčiau beveik 10 metų gyvenau vien iš jos, bet čia nežinau, ar švies saulė, ar ne, užsidirbsi ar ne. Tada turi daryti komercinį meną, o ypač vyresniame amžiuje to nebesinori. Jei pataikausi publikai – tai kūrybinė pabaiga.

Kūryba ilgainiui tampa liga, nebegali nekurti, parodose nedalyvauti. Esu dalyvavęs turbūt daugiau nei 100 grupinių parodų, surengęs apie 20 didesnių ar mažesnių personalinių. Daugiausia – Panevėžyje, šiek tiek ir užsienyje. Viskas remiasi į finansus. Kiti mėgsta reklamuotis per feisbuką, aš – tik iš reikalo. Parodoje tavo darbus pamatys kelios dešimtys žmonių, kompiuterinėje erdvėje – tūkstančiai. Kažkiek darbų paroduodu, anksčiau veždavau juos į salonus, į Vilnių, Kauną, dabar – nebe. Šiandien patys žmonės mane susiranda.

Kokie žmonių pageidavimai, norai įsigyjant meno kūrinius?

Dauguma nori, kad tiktų interjerui. Kai buto ar namo sienos tuščios, nejauku, bet jei prie kiekvieno norų taikysiesi, būsi interjerinis menininkas. Kūrėjas visą laiką kariauja su savimi. Tapybos išmokyti neįmanoma, galima išmokyti taisykles, kaip dažus maišyti, kompoziciją, o tapydamas turi pats pasirinkti savo stilių.

Artūro Stančiko kūryba.

Į parodos atidarymą Artūrą Stančiką atlydėjo žmona Renata. Autorės nuotraukos